

HAR LÖST VA-PROBLEM

Fälten är fortfarande gula men tjälen börjar gå ur marken. Det är vår. Höstens ruskväder och vinterkylan har försenat vatten- och avloppsprojektet i Glose-Glöskär. Men nu ligger kilometervis med ledningar utrullade, klara att grävas ned.

Intill avfartsvägen står gigantiska trädrullar – det är så ledningarna levereras – och följer man den slingriga grusvägen, över Glose å, uppför backen och runt bergsknallen, dyker det upp tre hus på rad.

I ett av husen bor Jan Ljungberg, i ett annat Ewa Andegren; två av eldsjälarna i föreningen som engagerat traktens fastighetsägare i att hitta en gemensam lösning för vatten och avlopp.

– När vi byggde våra hus i början av 70-talet skaffade vi ett litet reningsverk, lagom för tre hus. Men många här omkring har betydligt sämre avloppslösningar. De flesta har bara trekammarbrunn och det finns problem med bräckt dricksvatten, säger Jan Ljungberg, föreningens sekreterare som samordnar en stor del av det praktiska arbetet i Glose-Glöskärs vatten- och avloppsförening.

Idén om att hitta en gemensam lösning för hela området tog fart när Kungälv kommun för några år sedan byggde ut det kommunala VA-nätet mellan Ytterby och Kärna. Med en anslutningspunkt i Kärna blev det möjligt att koppla in sig på nätet – även för dem som bor utanför kommunens verksamhetsområde.

Fem fastighetsägare i närheten hade hört talas om att boende i Torsby anslutit sig. Nu ville de undersöka hur stort intresset var i Glose-Glöskär.

– Folk fick svara på en enkät och det visade sig att intresset var jättestort. 100 av 170 fastighetsägare ville vara med. Alla nyfikna kom till det första stormötet i bygdegården då förslaget och själva konstruktionen presenterades, säger Jan Ljungberg.

Förslaget gick ut på att bilda en gemensamhetsanläggning. Själva driften skulle skötas av en samfällighetsförening och kostnaderna för anläggning och underhåll delas lika mellan medlemmarna. En styrelse bildades och man tog också tidigt kontakt med kommunens VA-avdelning på tekniska kontoret i Kungälv.

– Vi gjorde en kalkyl en natt hemma hos en i styrelsen. Några visste vad det kostade att gräva, någon hade koll på slangar och en annan var insatt i pumptekniken. Den kalkylen vi gjorde då håller fortfarande.

Över 200 fastigheter

Det var tre år sedan. Nu är man nästan framme vid målet – nyligen avslutade Lantmäteriet en förrättning med 350 sak-

ägare. Efter hand har det geografiska området för projektet vuxit. Nu omfattas även Överön intill Ryskärsfjorden.

– Det gör att vår samhällighet har växt, från omkring 100 till över 200 fastigheter, säger Ewa Andegren som är föreningens ordförande.

Mycket energi har lagts ned på att skriva avtal med alla inblandade. Redan från början upprättades intentionsavtal med alla intresserade fastighetsägare, och man har varit noga med att ha en dialog med markägarna.

– De har fått tycka till om var ledningarna ska dras, de vet ju också var kablarna för bredband, el och tele finns. Vi har avtal med sammanlagt 48 markägare, säger Ewa Andegren.

Lokal förankring mycket viktig

Leverantören av pumpar har anlitats för projekteringsarbetet. Varje fastighet får en egen pumpenhet som pumpar spillvattnet till en gemensam ledning. Eftersom ledningsnätet är så omfattande behövs också en gemensam tryckstegringsstation – ett litet hus som placeras på en av bondgårdarna.

Lokal förankring är själva förutsättningen för att ro i land det hela. Det gäller att prata med folk. Informera, förklara och vara beredd på att några sätter sig på tvären. Det är också lokala entreprenörer som utför själva grävarbetet.

Kontakterna med myndigheterna har gått lite trögare. Det var inte så lätt att överblicka vilka tillstånd och dispenser som krävdes, och ibland kändes handläggningstiderna onödigt långa. Både kommunen, Länsstyrelsen, Trafikverket och Lantmäteriet involverades på olika sätt.

Väl förberett ärende

Inom projektområdet finns flera ömtåliga miljöer. Glose å är en av kommunens två bäckar med laxöring, kuststräckan omfattas av strandskydd och det finns också naturreservat och ett Natura 2000-klassat område.

– Så här efteråt kan vi konstatera att vi saknade en manual som förklarade gången, vilka saker man ska tänka på, säger Ewa Andegren.

– Jag trodde begäran om att bilda en samfällighetsförening skulle skickas till länsstyrelsen, inte Lantmäteriet. Så vilsen var jag, säger Jan Ljungberg.

Även om dispens från strandskyddet saknades var ärendet väl förberett när förrättningslantmätare Lisa Gassner kom in i bilden.

– De har gjort ett jättearbete själva. Det som saknades kunde lösas ganska enkelt, utan att jag behövde fatta beslut mot någons vilja, säger hon.